

cerede Ordfører i Anledning af, hvad han nu fremkom med. Den ærede Ordfører brugte stadig det Ord: Det Overskud paa Finansloven, som skal anvendes paa den Maade, som altsaa dette Lovforslag bestemmer. Jeg vil dog sige til den ærede Ordfører, at det staar der egentlig ikke noget om i Lovforslaget. Der staar ikke et eneste Ord om Overskud; der staar, at der i Finansaaaret 1894—95 skal udredes et Bidrag til Amtsrepartitionsfondene udgørende Halvdelen af det Beløb osv. Men der staar ikke noget om, at det skal være Overskuddet. (Ordføreren [Meergaard]: Det følger af sig selv!). Den ærede Ordfører siger, at det følger af sig selv. Nej, det er ikke absolut afgjort, at det følger af sig selv; det kan være en stiltiende Forstaaelse mellem de Folk, der saa dette Forslag til endelig Afgørelse, men der staar ikke noget om det i Forslaget, og hvis dette Forslag, som den ærede Ordfører lige saa vel som jeg mener, kunde have faaet Form af et Vædringsforslag paa Finansloven, saa vilde der ikke have staaet, at det var Overskuddet i og for sig, naar man tog alle de andre Udgifter fra, der skulde anvendes just paa denne Maade, men det vilde være en Udgift, der gik ind under alle de andre Udgifter paa Finansloven, og hvortil der maatte staves Penge til Beje. Det forekommer mig ogsaa, at det, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Scharling) udtalte, var, om jeg saa maa sige, Tilslutning til denne Betragtning, idet han sidst værgede sig imod, at han skulde ville anvende f. Eks. Kassebeholdningen eller Reservecapitalen til dette Forslag. Der staar ikke noget om Overskuddet. Derfor bliver det ogsaa mindre betydende for mig, naar den højtærede Finansminister bemærkede, at han kunde tænke sig det tidligere Finansaaars Overskud anvendt paa denne Maade. Vi forhandle egentlig ikke om Overskuddet men om et Lovforslag, der forlanger 2½ Mill. Kr., og jeg fandt ikke nogen Tilslutning til dette Lovforslag fra den højtærede Ministers Side; jeg lægger derfor langt mindre Vægt paa denne Bemærkning af den højtærede Minister end den ærede Ordfører. Vi kunne jo gerne, hvis vi ville, sige, at det er af Overskuddet, disse Penge skulle tages, men vi kunne med samme Ret sige om alle de andre Bevillinger, at det er af Overskuddet, de skulle tages. Jeg kan ikke se rettere, naar jeg læser Finanslovsforslaget, end at der der ikke er Tale om noget Overskud. Her er der kun Tale om en Udgiftspost og om, at der dertil skal staves Penge. Nu siger den ærede Ordfører, at han er klar over

— og jeg forstaar jo godt, at det ærede Medlem der kun taler paa egne Vegne; vi maa jo her tale om, hvad der er det vigtigste ved Sagen og lade alle Smaaating ude af Betragtning, altsaa jeg siger, at jeg godt forstaar, at den ærede Ordfører her kun taler for sit eget Vedkommende — at uden ordinær Finanslov kommer der ikke noget ud af Forslaget. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at dette er ikke udtalt paa denne Maade under de tidligere Behandlinger af Forslaget her i Tinget, og det kan næppe heller være alle de Forslagsstilleres Mening, som den ærede Ordfører i dette Tilfælde er Ordfører for. Jeg forstod ogsaa, som sagt, den ærede Ordfører saaledes — og det vil jeg straks sige, for at vi kunne forhandle uden bagefter at skulle stændes om Smaaating — at han gjorde denne Bemærkning paa egne Vegne. Udtalelsen faar altsaa for saa vidt mindre Betydning, som der ikke fremkommer fra det ærede Medlem som Ordfører for sit Parti og endnu mindre for det store Parti, som han ved denne Lejlighed har samlet, men kun som Ordfører for sin egen Gruppe eller, for at jeg kan være sikker paa ikke at sige noget, der kan fremkalde Strid, for sine allernærmeste Meningsfæller. Det ærede Medlem fra Lemvig (Løberg) f. Eks., der var en saa veltalende Forsvarer for Forslaget imod sine Partifæller, kan umulig mene, at han har været med til at gøre dette Forslag afhængigt af, om der kommer en ordinær Finanslov eller ikke. Jeg maa jo antage, at det ærede Medlem fra Lemvig er ganske vel fornøjet med de Tilstande i vort politiske Liv, hvorunder vi leve, idet han giver den provisoriske Politik sin Tilslutning som Partifælle af dem, der støtte denne, og han kan altsaa ikke slutte sig til den ærede Ordfører, naar denne mener, at uden ordinær Finanslov bliver dette Forslag en Umulighed. Tværtimod, han maa mene, at det er et Forslag som ethvert andet Forslag af dem, han ønsker at se gennemført, for saa vidt det kan opnå Regeringens og Landstingets Tilslutning og komme ind paa Finansloven. Det kan ikke nytte, at den ærede Ordfører siger, hvad han sagde, at dette Forslag skal dele Stæbne med Finansloven, for man kan jo tænke sig, at dette Forslag bliver vedtaget i Landstinget. Lad os haabe, at det bliver vedtaget af Landstinget i den Form, hvori den ærede Ordfører ønsker, at det skal blive vedtaget. Det er jo dog muligt, at det kunde ske, skønt den ærede Ordfører ikke mener, at det er rimeligt — og deri er jeg ikke ganske uenig med den ærede Ordfører — men det er jo dog muligt, og fordi dette Forslag bliver vedtaget, er det dog ingenlunde givet, at vi